

Dijkhuis, 21 mei 2023

Wezenzondag

ds. Johan Meijer

---

gelezen: Johannes 17: 1-13

titel: in Liefdevol verband opgenomen

overdenking

*Gemeente van onze opgenomen Heer Jezus Christus
lieve mensen van God,*

Onze trouwe Bootsman, vriend, onze hulp en borg, Mijn licht, mijn heil, mijn hoge burcht, sterkste aller sterken, Eeuw'ge ongeziene, Vaderarmen, Abba Vader...

Deze beelden over Jezus en God kwamen voor in de liederen die we zongen tot nu toe, voor en tijdens deze dienst. Dierbare liederen, die hoop en vertrouwen uitspreken, een kostbaar persoonlijk vertrouwen, heel nabij als je zingt: onze Bootsman, mijn vriend, onze hulp en

borg, Mijn licht, mijn heil, en de Vaderarmen uit dat dierbare lied: Grote God wij loven U. Het komt dichtbij, het raakt, het raakt het hart.

En dat op de zondag tussen hemelvaart en Pinksteren, die wij noemen: wezenzondag. Naar de belofte van Jezus om zijn leerlingen niet als wezen achter te laten. De zondag van de weeskinderen, zo heet deze zondag ook wel.

Ik zal jullie niet als wezen achterlaten, zegt Jezus tegen zijn leerlingen, vlak voor hij de aarde zal verlaten. Ik zal jullie niet als wezen achterlaten, ik zend mijn Geest. Jezus gebruikt het beeld van een aards gezin, een gezin met een vader, God als Vader van Jezus, God als Vader van de leerlingen, God als Vader voor ons allen. En ook het beeld van een gezin zonder ouders, van kinderen zonder ouders, van kinderen die weeskinderen geworden zijn. En weeskind zijn is in alle tijden dat er mensen zijn geweest op aarde een ingewikkelde situatie, want wie moet er voor de weeskinderen zorgen? Is er een familielid dat het kind op kan nemen in huis? Is het goed geregeld dat er zorgende ouders zijn als de biologische ouders wegvallen? Of moet je worden opgenomen in een weeshuis, een huis waarin kinderen zonder ouders opgenomen worden? En is het daar warm of is het daar kil? Is het daar liefdevol, of is het daar streng? Waarbij streng en liefdevol elkaar niet uitsluiten, maar als opvoeding alleen maar streng is en hard, is er weinig ruimte voor het ontwikkelen van hechtheid en zachtheid en tederheid. Ook als je opgroeit in een gezin met een moeder, een vader, biologische ouders, kan het zijn dat je je kunt voelen als een wees, die niet liefdevolle aandacht krijgt die je zo nodig hebt, die een basisbehoefte is van een mensenkind.

Het is Jezus die het beeld van weeskinderen gebruikt, zijn leerlingen die zonder hun aardse rabbi verder moeten, die zonder Hèm verder moeten, als hij opgenomen zal zijn in het huis van zijn Vader. Ook zo'n beeld: het huis van de Vader, met de vele vertrekken, de vele woningen, de tekst die hier in deze kapel en in de oude kapel zo prominent aanwezig is en ook verwijst naar dit goede huis, met de vele appartementen en waarin zorg geboden wordt, liefdevolle zorg, en waar ook vaak de handen te kort schieten, omdat op warme zorg steeds meer bezuinigd wordt. Maar Jezus spreekt dus over het Vaderhuis met de vele onderkomens. Een beeld van de hemelse vertrekken waar wij onze geliefden geborgen mogen weten.

Jezus gaat naar die hemelse sferen, naar de Goddelijke werkelijkheid. Jezus gaat er naar terug, want Hij komt er vandaan. Hij komt bij God vandaan, Hij was altijd al een met God, ook al voordat de schepping bestond en Hij keert er naar terug, terug naar de Oorsprong, terug naar zijn Afkomst. Terug naar God, die hij intiem zijn Vader noemt en overWie Hij uitermate liefdevol spreekt en getuigt. En wat we zien in de toespraken die Jezus houdt voor zijn leerlingen en in het gebed dat hij uitspreekt aan zijn Vader, het hogepriesterlijk gebed, is dat Jezus de mensen vurig de liefde van God gunt. Hij smeekt het bijna af bij zijn Vader. Het is best ingewikkeld om te begrijpen, en we moeten ons hoofd er ook niet over breken, over de best ingewikkelde woorden die Johannes opgetekend heeft. Wat de kern is: Jezus gunt zijn leerlingen en niet alleen hen maar heel de wereld de liefde van God. En dat doet Jezus met heel zijn hart.

Want Jezus kent de situatie van mensen, Jezus kent de situatie van de wereld. Hij kent de misère waarin mensen leven. En die is niet wezenlijk anders dan de misère waarin mensen in onze wereldtijd in leven, mensen van het hier en nu. Weeskinderen zijn van alle tijden,

kinderen die letterlijk hun ouders moeten missen, of kinderen die ouderlijke liefde moeten ontberen. Onderlinge strijd, haat en kilte is van alle tijden, soms wordt het je koud om je hart als je ziet hoe mensen met elkaar omgaan. Velen leven in onveiligheid, en leef je in een oorlogsland dan ben je nooit op je hoede, leef je in een regime dan ben je nooit je leven zeker. En een regime kan ook het systeem zijn waarin je in je gezin of familie leeft. Of op een werkvloer, of een school, of een instelling. Jezus weet waar hij het over heeft als hij mensen de grote Vaderliefde van God gunt, de open Vaderarmen, de warmte van het Vaderhuis met de vele vertrekken. Jezus weet waar hij voor bidt tot zijn Vader, want Jezus kent de wereld als geen ander. Omdat Hij in de wereld is geweest en het mensenleven heeft geleefd, omdat Hij weet wat haat is en agressie, verraad en verloochening, omdat hij weet hoe zeer een gesel doet, of stompslagen in het gezicht. Omdat Hij weet hoe het is als anderen jou het licht in de ogen niet gunnen.

Juist daarom gunt Hij zijn leerlingen het meest heldere warme licht dat er is: de liefde van God. En niet alleen zijn leerlingen gunt Hij dat, ons allen gunt Hij dat, omdat wij hem allemaal aan het hart gaan. Als je bedenkt met welk een vurige liefde Jezus bidt voor ons bij zijn Vader, dan mag ons hart warm worden, mogen wij ons gezien en gekend weten in wat wij ieder van ons op eigen manier nodig hebben om ons opgenomen te weten in het liefdevolle verband van Gods oneindige liefde.

Amen